

4. Komisja podnosi ponadto, że art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/409/EWG nie został prawidłowo transponowany, ponieważ nie przewidziano formalnej procedury klasyfikacji obszarów jako obszarów ochrony, brak jest wyraźnego odesłania i powiązania między gatunkami wymienionymi w załączniku I, zobowiązania do sklasyfikowania obszarów jako obszarów ochrony oraz obowiązku uwzględnienia tendencji i wahań poziomów populacji gatunków chronionych.
5. Następnie Komisja stwierdza, że nie dokonano pełnej i prawidłowej transpozycji art. 5 dyrektywy 79/409/EWG, ponieważ przepisy greckie nie zawierają przepisu generalnego chroniącego gatunki, jak wymaga tego dyrektywa, lecz dotyczą polowań. Ponadto nie dokonano transpozycji zakazów umyślnego zabijania gatunków chronionych i umyślnego wybierania jaj.
6. W końcu Komisja uważa, że art. 8 ust. 1 dyrektywy 79/409/EWG nie został prawidłowo transponowany, gdyż brak jest w przepisach greckich ogólnego zakazu wszelkich środków, sposobów lub metod wykorzystywanych do nieselektywnego lub na dużą skalę chwytania lub zabijania ptactwa lub mogących spowodować lokalne zanikanie gatunków.
7. W konsekwencji Komisja uważa, że Republika Grecka nie dokonała pełnej oraz prawidłowej transpozycji zobowiązań wynikających art. 3 ust. 1 i 2, art. 4 ust. 1, art. 5 i art. 8 ust. 1 dyrektywy 79/409/EWG.

(¹) Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Murcia — Hiszpania w dniu 19 czerwca 2008 r. — María Julia Zurita García przeciwko Delegado del Gobierno en la Región de Murcia

(Sprawa C-261/08)

(2008/C 209/49)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Murcia — Hiszpania.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: María Julia Zurita García.

Strona pozwana: Delegado del Gobierno en la Región de Murcia.

Pytania prejudycjalne

„Czy przepisy traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 62 ust. 1 i ust. 2 lit. a), a także przepisy rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), w szczególności art. 5, 11 i 13 powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu, takiemu jak uregulowanie krajowe wraz z interpretującym je orzecznictwem, które umożliwia zastąpienie wydalenia każdego »obywatela państwa trzeciego« nieposiadającego tytułu uprawniającego go do wjazdu i przebywania na terytorium Unii Europejskiej przez nałożenie grzywny?»

(¹) Dz.U. L 105, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 19 czerwca 2008 r. — CopyGene A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-262/08)

(2008/C 209/50)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret (Dania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CopyGene A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni zastosowanego w art. 13 pkt A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy VAT (¹) pojęcia „działalności ściśle związanej” należy dokonywać w ten sposób, że jest ono ograniczone w czasie, w efekcie czego opieka szpitalna (leczenie szpitalne), z którą świadczenia są ściśle związane, musi istnieć lub być konkretnie przeprowadzona, rozpoczęta lub też zostanie ona wkrótce rozpoczęta, czy też wystarczy, aby te świadczenia były potencjalnie ściśle związane z możliwą, lecz jeszcze niezaisnialą opieką szpitalną (leczeniem szpitalnym), w efekcie czego pojęcie to obejmuje wykonywane przez bank komórek macierzystych świadczenia polegające na zbieraniu, transporcie, badaniu i przechowywaniu noworodkowej krwi pępowinowej przeznaczonej do wykorzystania w sposób autologiczny?

Czy ma w tym kontekście znaczenie to, że opisane świadczenia nie mogą zostać wykonane później niż w okresie okołoporodowym?

2) Czy wykładni art. 13 pkt A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy VAT należy dokonywać w ten sposób, że w jego zakres stosowania wchodzi ogólnie świadczenia profilaktyczne, jeśli wykonuje się je przed czynnością opieki szpitalnej lub medycznej (leczeniem szpitalnym lub medycznym), zanim ta opieka szpitalna lub medyczna (leczenie szpitalne lub medyczne) stanie się aktualna z czasowego i lekarskiego punktu widzenia?

3) Czy wykładni zastosowanego w art. 13 pkt A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy VAT pojęcia „inne oficjalnie uznane placówki o podobnym charakterze” należy dokonywać w ten sposób, że obejmuje ono prywatne banki komórek macierzystych, których świadczenia - które są wykonywane przez wykwalifikowany personel medyczny taki jak pielęgniarki, położne i analitycy laboratoryjni - polegają na zbieraniu, transporcie, badaniu i przechowywaniu noworodkowej krwi pępowinowej przeznaczonej do wykorzystania w sposób autologiczny w związku z ewentualną przyszłą opieką szpitalną (leczeniem szpitalnym), jeśli te banki komórek macierzystych nie otrzymują w ramach systemu ubezpieczenia zdrowotnego żadnych środków finansowych, a koszty usług świadczonych przez te banki komórek macierzystych nie są pokrywane przez publiczny system ubezpieczenia zdrowotnego?

Czy ma w tym kontekście znaczenie to, że dany prywatny bank komórek macierzystych otrzymał od właściwych organów opieki zdrowotnej państwa członkowskiego zezwolenie na przetwarzanie tkanek i komórek w postaci przygotowania, konserwacji i przechowywania komórek macierzystych z noworodkowej krwi pępowinowej do wykorzystania w sposób autologiczny na podstawie zezwolenia wydanego w oparciu o ustawodawstwo krajowe, które stanowi transpozycję dyrektywy 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich (2)?

4) Czy dla odpowiedzi na powyższe pytania ma znaczenie to, że rozpatrywane świadczenia wykonywane są w celu ewentualnego wykorzystania ich w sposób alogeniczny przez prywatny bank komórek macierzystych, który otrzymał od właściwych organów opieki zdrowotnej państwa członkowskiego zezwolenie na przetwarzanie tkanek i komórek w postaci przygotowania, konserwacji i przechowywania komórek macierzystych z noworodkowej krwi pępowinowej do wykorzystania w sposób alogeniczny na podstawie zezwolenia wydanego w oparciu o ustawodawstwo krajowe, które stanowi transpozycję dyrektywy 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich?

(1) Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

(2) Dz.U. L 102, str. 48.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta Domstolen (Szwecja) w dniu 19 czerwca 2008 r. — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening przeciwko Stockholms kommun

(Sprawa C-263/08)

(2008/C 209/51)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta Domstolen.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening.

Strona pozwana: Stockholms kommun genom dess marknämnd.

Pytania prejudycjalne

1) Czy pkt 10 załącznika II do dyrektywy Rady 85/337/EWG (1) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on działalność związaną z wodą, w przypadku której ściekające wody gruntowe zostają odprowadzone z tunelu dla przewodów wysokiego napięcia i woda zostaje wprowadzona (doprowadzona) do gruntu lub skały w celu wyrównania ewentualnego obniżenia poziomu wód gruntowych, w tym budowę i utrzymanie urządzeń służących do odprowadzania i doprowadzania?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy art. 10a dyrektywy 85/337, zgodnie, z którym zainteresowana społeczność na określonych warunkach musi mieć dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, by zakwestionować materialną i proceduralną legalność decyzji, aktów lub zaniechań — wymaga także, aby zainteresowana społeczność była uprawniona do zaskarżenia rozstrzygnięcia sądu w sprawie udzielenia zezwolenia w przypadku, w którym zainteresowana społeczność miała możliwość wzięcia udziału w postępowaniu sądowym w sprawie udzielenia zezwolenia i wyrażenia swojego stanowiska?

3) Jeżeli na pytania pierwsze i drugie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy art. 1 ust. 2, art. 6 ust. 4 i art. 10a dyrektywy 85/337 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może ustanowić różne wymogi w odniesieniu do zainteresowanej społeczności w rozumieniu art. 6 ust. 4 lub art. 10a z tym skutkiem, że małe, zorganizowane na płaszczyźnie lokalnej stowarzyszenia ochrony